

4. Майергойз И. М. Некоторые вопросы политико-географического изучения капиталистических стран// Вопросы экономической и политической географии зарубежных стран, – Москва, 1971, Вып. 1, С. 33-50.
5. Рудницький С. Українська справа зі становища політичної географії. Берлін, 1923.
6. Яценко Б. П., Стафійчук В. І., Брайчевський Ю. С. Політична географія та геополітика, – Київ: «Либідь», 2007.
7. Сун-Дзи. Мистецтво війни (переклад з китайської), – Львів. Видавництво Старого Лева, 2018; Російський переклад з китайської – М. І. Конрада: «Сунь Цзы. Искусство стратегии, – Москва, Санкт-Петербург, 2005.
8. Agnew J. A. Place and Politics. London: Allen &”Unwin”. 1987.
9. Agnew J. A. Political Geography: A. Reader. London “Arnold”. 1997; Geopolitics “Routledge” N.Y. 1998.
10. Bowman J. The New World: Problems in Political Geography. New York: “World Book Co”. 1921.
11. Cohen S. B. Geography and Politics in a World Divided. 2nd ed. New York “Oxford University Press”. 1973.
12. Cox K. R. Political geography: Territory, State and Society. Oxford “Blackwell pub.”. 2002.
13. Hartshorne R. The functional approach in political geography. “Annals of the Association of American Geographers”. 40. P. 95-130. N.Y. 1950.
14. Gottman J. La politique des etats et leur geographie. Paris: “Armand Colin”. 1952.
15. Kissinger H. World Order. New York, London “Penguin press”. 2014 (український переклад: Генрі Кіссінджер «Світовий порядок». Київ, «Наш формат», 2018, -320 С.).
16. Mackinder H. J. The geographical pivot of history. (Російський переклад: Макиндер Х. «Географическая ось истории» // «Полис», 1995, №4).
17. Ratzel F. Politische Geographie. Munich “R. Oldenburg”, 1897.
18. Spykman N. J. America’s Strategy in World Politics (Second ed. With a new introd. By F. Sempa), N. Y. 2008 (First edition 1942).
19. Taylor P. J. Political Geography: World-Economy, Nation-State and Locality. London “Longman”, 1989.
20. Harvey D. The Condition of Postmodernity. Oxford: Blackwell, 1989.

КОНЦЕПЦІЯ НОВОГО ТУРИСТИЧНОГО МАРШРУТУ ПО ТЕРИТОРІЇ КРАСНОПІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Нешатасєв Б.М., Острога Д.В., Сюткін С.І.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

Вступ. Світовий і вітчизняний досвід показує, що одними з ефективних напрямів соціально-економічного розвитку територій є формування і розширення ринку туристичних послуг. Останнім часом у всьому світі все більшої популярності набувають малобюджетні види туризму, зокрема екологічний, маршрутно-пізнавальний, спортивно-оздоровчий, етнографічний, сільський тощо [3, 4, 6 та ін.].

Для їх розвитку не потрібні значні інвестиції, при цьому вони можуть досить швидко забезпечити прибутковість. Крім відносної дешевизни, даним

видам туризму властива екологічна орієнтація («зелений» туризм), що робить їх привабливими для значної частини екологічно свідомого населення, а з іншого боку – сприяє екологічному вихованню підростаючих поколінь.

Виклад основного матеріалу. Сумська область має необхідні природно-екологічні, кліматичні та інші умови для розвитку «зеленого» туризму [2, 4, 5 та ін.]. Однак оцінки шансів області в розвитку саме такого напрямку туризму респондентами, які відвідали Сумщину, досить неоднозначні: 61% опитаних вважають їх низькими, 24% – середніми, 15% – високими [1, с. 68]. Низькі оцінки були зумовлені впливом різних факторів: поганою поінформованістю про потенціал «зеленого» туризму Сумщини; нерозвиненістю інфраструктури туристичних послуг; складною фінансово-економічною ситуацією в країні; потужною конкуренцією, яку складають інші, більш відомі й «розкручені» місця в Україні, а також традиційні туристичні регіони (Туреччина, Єгипет, країни Західної Європи). Натомість нинішня епідемічна ситуація, безумовно, сприяє розвитку внутрішнього туризму й «просуванню» місцевих брендів.

Серед мотивів, що впливають на вибір місця і виду відпочинку, важливими є моральні та естетичні цінності, тобто враховується культурні й духовні запити рекреантів. В цьому плані сільський туризм на Сумщині пропонує досить багато різного роду тематичних заходів: козацькі свята, фестивалі і конкурси народних пісень і музики, літературно-мистецькі фестивалі, фольклорні фестивалі, ярмарки [5].

Оцінюючи культурно-історичний туристичний потенціал Краснопілля, слід відзначити, що він досить значний. На обліку перебуває 57 пам'яток історії та 28 пам'яток архітектури, серед яких можна назвати Воскресенську церкву 1808 року побудови (с. Великий Бобрик), водяний млин (с. Грабовське, 1914 р.), Михайлівську церкву (с. Грунівка), Іллінську церкву (с.мт Краснопілля), Успенську церкву (с. Мала Рибиця), дзвіницю Спасо-Преображенської церкви (1883 р.) та Миколаївську церкву (1885 р.) у селі Миропілля (передмістя Студенок), Свято-Дмитріївський монастир (с. Рясне), Іллінську церкву 1848 року побудови у с. Угроїди тощо.

До розгляду пропонується авторський триденний комбінований (автобусно-пішохідний) туристичний маршрут для ознайомлення з історико-культурною спадщиною Краснопілля (рис. 1).

Маршрут може використовуватися як в індивідуальному порядку, так і організованими групами. Не виключено використання даного маршруту групами добре підготованих велотуристів. Маршрут також є цінним для організації краєзнавчо-туристичної роботи та патріотичного виховання в закладах загальної середньої освіти. Повернення у стартову точку полегшує організацію підвезення туристів з інших регіонів. Місця ночівлі під час

маршруту передбачені в с. Великий Бобрик та с. Великий Прикіл у місцевих «зелених» садибах та перспективних мотелях.

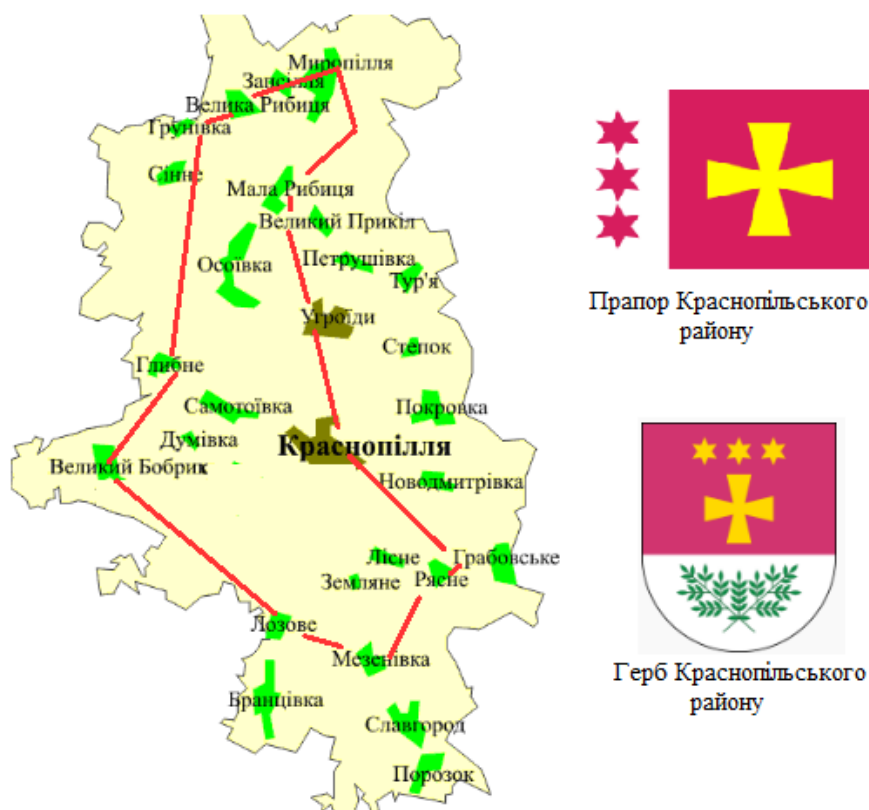

Рис. 1. Картосхема пропонованого туристичного маршруту

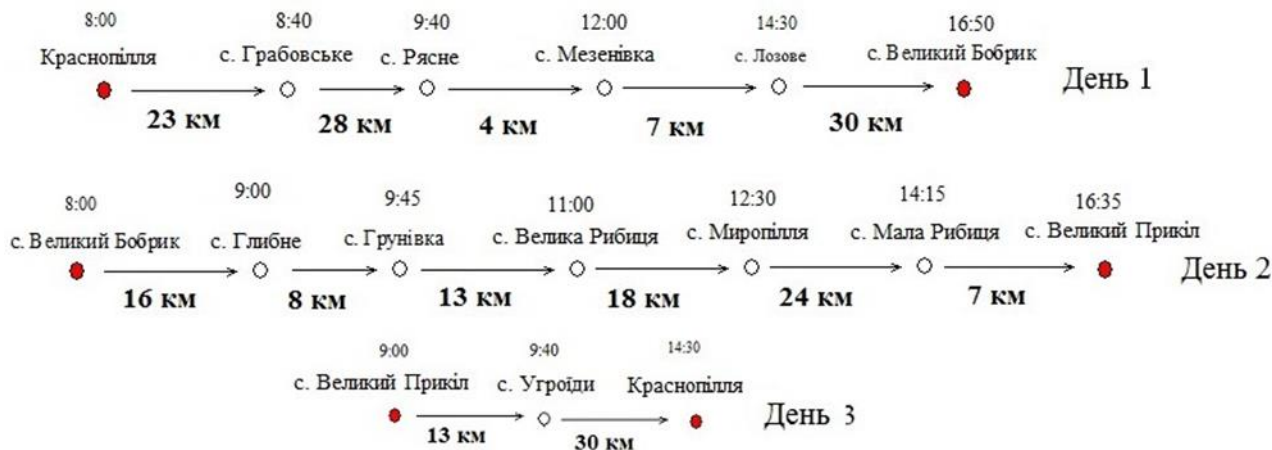

Рис. 2. Графік руху по маршруту

Під час туру та відвідання села Великий Бобрик, можна помилуватися Воскресенською церквою з триярусною дзвіницею і знаменитим старовинним парком. Неподалік села знаходиться стародавнє городище сіверян, яке датується IX століттям н.е.

Цікавим є відвідання Грунівської Січі – *своєрідного аналогу козацької Січі та садиби сільського зеленого туризму, яка унікальна тим*, що козацько-лицарська школа діє тут цілорічно. На базі даної садиби можна відпочивати і навчатися водночас.

Певними перевагами території Краснопільського району для можливих інвесторів у туристичну галузь можуть стати близькість обласного центру та зручна транспортна логістика.

Висновки. Територія Краснопільського району є перспективною для «зеленого» та історико-культурного туризму. Спроектований комбінований туристичний маршрут дозволяє ознайомитися з історико-культурною спадщиною даного регіону. Водночас слід зауважити, що пропонується маршрут вимагає більшого насичення певними інфраструктурними елементами (зокрема закладами розміщення і громадського харчування, оглядовими майданчиками і обладнаними фотозонами).

Список використаних джерел:

1. Ілляшенко С.М., Щербаченко В.О. Аналіз потенціалу ринку туристичних послуг Сумської області // Вестник НТУ «ХПІ». 2012. № 14. С. 65–77.
2. Острога Д.В., Сюткін С.І. Географо-краєзнавча характеристика Краснопільського району Сумської області // Теоретичні та прикладні аспекти досліджень з біології, географії та хімії: матеріали III Всеукраїнської конференції студентів та молодих учених, м. Суми, 30 квітня 2020 р. Суми: ФОП Цьома С.П., 2020. С. 124-127.
3. Сюткін С.І. Формування нових рекреаційних потреб населення. *Наукові записки СумДПУ імені А.С.Макаренка. Географічні науки*. 2016. Вип. 7. С. 140-144.
4. Сюткін С.І. Суспільно-географічні аспекти вивчення рекреаційного природокористування. *Наукові записки СумДПУ імені А.С.Макаренка. Географічні науки*. 2017. Вип. 8. С. 174-178.
5. Сюткін С.І., Корнус А.О., Корнус О.Г., Данильченко О.С. Розвиток подієвого туризму в Сумській області // Туризм: міжнародний досвід та національні пріоритети: Матеріали I Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Житомир, 26 травня 2017 р.). Житомир: Вид-во Євенок О.О., 2017. С. 129-136.
6. Сюткін С.І., Леонтьєва Г.Г. Рекреаційна географія. Суми: СумДПУ, 2007. 64 с.

ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ НАСЕЛЕННЯ СУМЩИНИ

Гоженко Л.П., Сюткін С.І.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

Вступ. Під регіональною ідентичністю ми розуміємо усвідомлення людиною своєї приналежності до певного адміністративно-територіального чи історико-географічного регіону [1, 2 та ін.]. На формування регіональної ідентичності населення впливають різні фактори, основними з яких є географічне положення, геодемографічні та історико-культурні чинники. Їх необхідно враховувати при конструюванні політики ідентичності, ключовим елементом якої є її кінцева мета, яка не повинна розходитися з національною